

vate ved Muligheden af et større Personlighedspræg, saaledes at den offentlige Skole kommer udenom Faren for at blive en blot og bar Arbejdsmaskine, hvis virkende Kræfter gør deres Gerning uden personligt Initiativ, og den private Skole udenom Fristelsen til at blive en Reklameanstalt, hvor personlige Interesser sætter Skolens Samfundsopgave i Skygge. Kan den offentlige Skole bidrage til at hindre slette og overflødige Privatskolars Fremvækst, saaledes som den københavnske Folkeskole for en stor Del har gjort paa sit Omraade, og kan den private Skole gøre sit til at holde den offentlige Skole levende og vaagen, saa har begge lagt et Plus til deres daglige Virksomhed. Men idet Staten af saadanne Hensyn støtter Privatskolen, maa det selvfølgelig ikke ske paa en Maade, hvorved den offentlige Skoles Stilling som Samfundets Skole modarbejdes eller unaturlige og uretfærdige Skel trækkes i Samfundet.

Jeg anbefaler da, at den foreliggende Sag tages op med den Velvillie, dens Betydning kan gøre Krav paa, og ordnes saa hurtigt, som det er fornødent, naar ikke for meget skal gaa til Spilde, og i en Form, der kan sikre Skolerne den rette Arbejdskraft til Bedste for Ungdommen, som den skal give Vaaben i Hænde til dens Fremtidskamp, og for det Samfund, hvis bærende Kræfter Ungdommen en Gang skal blive. Det vil sige, at jeg paa mit Partis Vegne anbefaler, varmt anbefaler i alt væsentligt at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg beder hvert enkelt Medlem af Tinget tænke den Tilstand igennem, der efter alt at dømme vil indtræde i vor Skoleverden, vor Barneverden og vor Forældreverden, hvis Lovforslaget ikke vedtages.

Christiansen: Jeg vil gerne have Lov til ganske kort at fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af dette Lovforslag og i Anledning af de Udtalelser, som er fremsatte af Venstres og det konservative Folkepartis Ordførere. Den højtærede Minister har jo i sin Indledningstale gjort Rede for Forslagets Tilblivelse og oplyst om, hvad der har foranlediget, at Forslaget kommer nu, og at Tiden ikke har tilladt at fremsætte Forslaget noget tidligere. Det, som foranlediger, at Lovforslaget kommer nu, er jo altsaa den Beslutning, som i Fjor eller for ca. 1 Aar siden blev taget i Københavns Kommunalbestyrelse, eller rettere sagt den Udtalelse, der fremkom i Københavns Kommunalbestyrelse, at man ikke længere vilde yde Tilskud til de højere Privatskoler i

København. Gennem adskillige Aar har Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunen burde yde Tilskud til de højere Privatskoler, været et Stridsspørgsmaal indenfor Københavns Borgerrepræsentation. Hvis jeg ikke husker fejl, blev det første Gang for ca. 6 Aar siden vedtaget med et lille Flertal, at man for 3 Aar skulde yde et saadant Tilskud, fordi de økonomiske Forhold ogsaa den Gang var meget vanskelige. Socialdemokraterne modsatte sig det, men blev overstemt af de andre Grupper, og Skolerne fik den Gang deres Tilskud. Senere har dette gentaget sig, idet — hvis jeg ikke erindrer fejl — en Bevilling paa 2 Aar blev gennemført og jo ogsaa er gældende for indeværende Regnskabsaar. Og til Trods for, at Socialdemokraterne jo i Fjor i Februar, da Budgettet efter de nye Valg var til anden Behandling, havde haft Magt til at udstemme denne Bevilling af Budgettet, gik man ikke den Vej, men man sagde, at man anerkendte, at Forholdene var vanskelige, og derfor vilde man nu gøre rette vedkommende opmærksom paa, at det var sidste Aar, at en saadan Bevilling, under denne Form i hvert Fald, vilde findes paa Københavns Kommunes Budget. Og det er altsaa denne Udtalelse af det nuværende Flertals daværende Ordfører, som har foranlediget dette Kommissions- og Lovgivningsarbejde, som nu er i Færd med at foregaa. Men selv om Forholdet har været det, at der i Københavns Kommunalbestyrelse tidligere har været et Flertal, som var villigt til at yde dette Tilskud, saa havde dette ogsaa fra Flertallets Side kun en midlertidig Karakter, fordi man fra alle Sider var enig om, at Staten burde skride ind her; Staten havde forsømt sin Pligt, Københavns Kommune vilde ikke ustandselig bære disse Udgifter. Jeg har jo tidligere nogle Gange, ogsaa under andre Sagers Behandling, i dette høje Ting haft Lejlighed til at fremhæve, at min Mening er, at Københavns Kommune paa adskillige Omraader er tilsidesat for det øvrige Land med Hensyn til de Tilskud, der oppebæres fra Statens Side. Jeg ser paa det Finanslovsforslag, som nu foreligger, og som endnu ikke er vedtaget, at der til Lønninger i den almindelige Folkeskole og andre Udgifter vedrørende Folkeskolen er opført et samlet Beløb af 6,740,000 Kr. Af disse 6,740,000 Kr. faar København i Tilskud til sine Folkeskoler, trods det at Københavns Kommune udgør lidt over $\frac{1}{6}$ af Landets Folketal, et Tilskud til Folkeskolen paa 635,000 Kr. De 6,105,000 Kr. gaar til de $\frac{5}{6}$ af Befolkningen. Jeg kunde i Lighed med, hvad jeg tidligere har gjort,